

DOS DOCENTS DE L'IES NÚMERO 26 EN DOULLENS

A menys d'un mes de produir-se dues noves mobilitats dins del projecte Erasmus+ del centre, els participants en el primer viatge del projecte, es vam reunir quasi sis mesos després per a recordar l'experiència.

La setmana del 6 al 12 de desembre, un professor i una professora de l'IES 26 van realitzar un viatge a la localitat francesa de Doullens en el marc del projecte Erasmus+ KA101 del centre. En el llenguatge dels projectes Erasmus, una mobilitat és un viatge. En aquest cas l'activitat a realitzar era un *job shadowing* en el Collège Jean Rostand de Doullens. Els professors implicats van ser Lucía Alcañiz, del Departament de Música i José Javier Bataller, de Matemàtiques. Per a explicar-nos en què va consistir la seua mobilitat i compartir la seua experiència, Javier ha realitzat aquesta simpàtica entrevista a la seua companya de viatge:

J: Bon dia, Lucía, què tal? L'objectiu del viatge era efectuar un *job shadowing*, en què consisteix això exactament?

L: Hola, Javi. La traducció seria aprenentatge per observació. Vam estar una setmana en el Collège Jean Rostand de Doullens observant el treball de l'equip directiu, el funcionament de les classes i la rutina del centre en general.

J: El centre al qual vau estar és un *collège*, és el mateix que ací un IES?

L: No exactament. Hi ha alumnat des del que seria ací 6é de primària fins a 3r d'ESO. De 4t d'ESO a 2n Batxillerat estan en el que anomenen *lycée*.

J: Com va ser l'acolliment? Què va ser el primer que vau fer en arribar?

L: Molt bé, ens van tractar estupendament. El primer que vam fer va ser tindre una xarrada amb el director i la vicedirectora. Ens van convidar a café i a pastes típiques de la zona.

J: Què és el que més et va cridar l'atenció quant a l'organització i l'administració del *collège*?

L: El que més em va cridar l'atenció va ser que els càrrecs directius són a temps complet, no tenen classe. Això fa que s'encarreguen més a fons d'uns certs assumptes i descarreguen als professors i als tutors de treball. També em va xocar bastant que el director i la vicedirectora tenen casa en el recinte del *collège* i viuen allí almenys de dilluns a divendres.

J: Quant al funcionament del sistema educatiu francès, de les coses que funcionen de manera diferent ací, què t'agradaria importar?

L: Allí s'imparteix una assignatura en la qual s'ensenya a l'alumnat a buscar informació, tant en forma física en una biblioteca com en internet, i a ser crític amb el que es troba. D'això s'encarrega un professor o professora documentalista.

J: Què destacades del professorat? M'han dit que també els agraden els torrons.

L: Són com nosaltres i nosaltres, implicats en el treball i provant noves fórmules. I sí, es van menjar tots els torrons que vam deixar a la sala de professors. No van durar ni tan sols un dia.

J: Seguiu en contacte amb professors o professores d'allí?

L: Sí, amb Amandine, per descomptat. Era el nostre contacte en el Collège Jean Rostand. Vam connectar molt bé amb ella i tenim un grup de whatsapp junts que aprofitem per a explicar-nos novetats i posar-nos al dia. També seguim en contacte amb un professor de música amb el qual ens comuniquem per e-mail. Pot ser farem junts un projecte amb alumnes.

J: I respecte a l'alumnat, què tal? Còm són? Hi ha molta diferència respecte als nostres?

L: Són molt semblants, però es mantenen més formules de cortesia i respecte en el tracte amb el professorat que ací. Sempre els tracten de monsieur o madame i no es tutegen. Vam veure molt pocs conflictes, la veritat. De fet, no vam veure traure un sol mòbil en classe i ni tan sols demanaven anar al bany.

J: Sí, és cert. També hi havia algun alumne molt graciós. Recorde que hi havia un que no feia més que preguntar-nos coses de menjar. Que si ens agradava més el xocolate blanc o el negre o coses així.

L: Veritat (rialles).

J: Què és el que més et va agradar del *collège*?

L: La classe orquestra. Existeix un conveni entre el Collège i el Conservatori de Doullens pel qual els i les alumnes acudeixen allí en horari escolar a aprendre a tocar un instrument. Per això es reuneixen en xicotets grups, però en una segona part de la sessió es reuneixen en un auditori i assagen tots junts.

J: De tot el viscut durant aquella setmana a França, què és el que més t'ha sorprés?

L: Els clubs, que uneixen a alumnes i alumnes de diferents cursos amb interessos comuns. Hi ha de manga, de radio web, de teatre... Aquests clubs aprofiten una de les dues hores de descans entre el matí i la vesprada per a reunir-se amb la supervisió de diversos professors.

J: És cert que sou (som) famosos en la zona?

L: Sí (rialles). Va vindre una periodista a entrevistar-nos. A més, tot l'alumnat ens saludava constantment pels corredors amb un "hola" i un "hasta luego".

J: Vau tindre una mica de temps lliure? Vau realitzar alguna activitat cultural?

L: Sí, vam visitar Amiens, que és la ciutat més important prop de Doullens. Vam estar en la catedral, a la casa on va viure durant molts anys Jules Verne, el mercat de Nadal i vam passejar pels barris més pintorescos. Allí les cases solen ser estretes i de diverses altures, tenen molt d'encant.

J: M'han contat que vas guanyar un concurs a l'hotel on vos allotjàveu. En què consistia?

L: És veritat (rialles). Hi havia una espècie de calendari d'advent, on cada dia apareixia una pregunta nova. Els clients anotaven la seua resposta en un paper i la pegaven en la paret. La més divertida era declarada guanyadora i l'autor o autora rebia un regal. Van triar la meua una de les vegades. Tu també vas participar en diverses ocasions.

J: Sí, però sense molt d'èxit (rialles). Conta alguna cosa que destacaries del viatge, que no tinga a veure amb el Collège.

L: La veritat és que a part del passeig per Amiens vam estar quasi tot el temps ocupats. Però sí, supose que destacaria el que ens va passar a la nostra arribada a París, on vam arribar des de l'aeroport i abans de marxar per a Amiens. En el metro van intentar estafar-nos. Una persona que deia treballar allí ens va dir que cada bitllet costava 10€ i va intentar endossar-nos un abonament per més de setanta euros. Ens va enxampar tan cansats que vam estar a punt de caure. Però afortunadament no el vam comprar. Cada bitllet costava 1€ amb 90 cèntims. A més, per la seua culpa ens vam confondre i vam entrar en una estació que no era de metro. En eixir ens vam quedar atrapats entre dues portes.

J: Sí, encara hui dia no sabem qui ens va obrir i va deixar eixir (rialles). Després ens vam riure en recordar-ho, però en aquell moment no, la veritat. Ja finalment, recomanaries als teus companys i companyes participar en una mobilitat?

L: Per descomptat. És molt interessant veure com funcionen altres centres i un altre sistema educatiu diferent. A més, coneixes gent nova i practiques una altra llengua.

J: Moltíssimes gràcies, Lucía, per respondre a les meues preguntes.

L: De res, gràcies a tú.

J: Finalment recordar que el projecte continua. El mes de juny dos membres del claustre de l'IES 26 viatjaran a la localitat croata de Vinkovci i per a principis del curs 2022 – 2023 estem ja preparant noves mobilitats a Romania i Itàlia.